

kaip parašyta dokumentuose, bet dve-
jais metais anksčiau.

Suradau tėvų sutuoktinių metri-
ką – 1942 m. jiedu apsivedė Kaune. Gi-
mimo datų nėra nei vieno, nei kito.
Nelė sugalvojo, kad tuos dvejus me-
tus jie prisidėjo, nes norėjo būti gimę
nepriklausomaj Lietuvoj.

Freiburge Vytautas susipažino su
latvių poete Ilona Leimane, iliustravo
jos knygą. Ir susidraugavo su ja. Jai
sakė, kad esąs iš kilmingos šeimos:
Kajus Julijus Cezaris. Kajus Julijus
lietuviškai pasidarė Kasiulis. Yra to
laiko paveikslų, kur tėvas pasirašęs:
„Ka“, o žemiau – „siulis“. Ant dviejų
linijų.

Su ta poete jis Freiburge susipa-
žino, paskui ji atvažiavo į Paryžių. Pa-

Vytautas Kasiulis ant žvejo paskolinto lai-
vo.

rašė čia knygą, tėvas ją iliustravo.
Bronė žinojo, – kartais pas Iloną jis iš-
važiuodavo visai savaitei, bet vis grįž-
davo. Nepasakosiu, kaip abu bardavo-
vosi.

Pirmąkart prie jūros

Buvau gal devynerių, kai Anta-
nas Liutkus pakvietė mus atvažiuoti į
jo namus Vilfranšą netoli Nicos. Ga-
riniu traukiniu važiuom visą naktį,
nuo Marselio – Viduržemio jūros pak-
rante. Prie Viduržemio jūros su tė-
vais buvau tris kartus. Kitus du kar-
tus gyvenom Monake.

Tėvas ir ten piešdavo pasteles, ke-
lionėse jis visą laiką turėdavo pastelų
ir popieriaus. Yra likę daug to laiko
pastelių, ir Viduržemio jūros pakran-
tės peizažų jis buvo pritapęs.

Monake eidavom prie pilies žu-
vaut, ant akmenų uolų. Tada ten buvo
skerdyklos. Kai į jūrą išmesdavo gy-
vulių vidurius, ir tą vietą prieidavo
daug žuvų... Mes turėjome tris meške-
res, mama irgi žuvaudavo. Nusipirk-
davom kokią keptą vištą, sūrio, pomi-
dorų ir išeidavom visai dienai.

Tais laikais Monakas buvo daug
mažesnis nei dabar. Ten, kur eidavom
žuvauti, uolų nebėra, pristatyta na-
mų. Kur maudydavomės, dabar jachtų
uostas. Centras nelabai pasikeitė. Te-
bėra „Café de Paris“, kazino. Į tą Pa-
ryžiaus kavinę eidavom išgerti kavos
ir lošimo aparatais pažaisti. Kartais
Bronė laimėdavo. **Bus daugiau**

Straipsnis išspausdintas dienraštyje
„Verslo žinios“, Nr. 47, 2013 m. kovo 8
d., priede „Savaitgalis“. Dėkojame redak-
cijai už leidimą paskelbti jį „Drauge“.

Putnamo šventė – ateities kartoms

VITALIJA DUNČIENĖ

Liepos 21 dieną, tik atvykus į Marijos Nekaltojo Pra-
sidėjimo seserų vienuolyną Putname, apėmė
nuostabus jausmas: „Gera mums čia būti“. Tuoj
pat užsimiršo ilgos valandos prie mašinos vairo, užsi-
kimšę New York keliai, karštis, birbiantis viešbučio vė-
sintuvas ir visi kiti nepatogumai keliaujant link tikslo.
Lietuvių susiartinimo šventė Putname pralėkė negai-
lestingo laiko šuoliais pro šalį, palikdama dalyvių sielose
nepakartojamus išpūdžius, kurių neįmanoma nupasa-
koti žodžiais ar parodyti keliose nuotraukose.

Mišios, kurias atnašavo kun. Gediminas Keršys, pa-
dedant dviem kunigams, vyko po Dievo sukurtos ka-
tedros skliautais. Marmurines kolonas atstojo šimtame-
čiai ažuolai, o visus šviestuvus – pati saulė, kuri tą dieną
maloniai šildė, bet nedegino. Jaunimo choras iš Nerin-
gos šlovino Dievą nuostabiomis giesmėmis, kurių juos iš-
mokino muzikos mokytojas iš Lietuvos, Gintaras Vil-
čiauskas. Nutilus jaunimo balsams, garbinimo giesmes
pratęsavo medžiuose sutūpę paukšteliai.

Po Mišių vaišinomės skaniausiu lietuvišku maistu,
gėrėme lietuvišką girą, apžiūrinėjome parduodamus su-
venyrus, bendravome su žmonėmis ir mintyse dėkojome
Dievui ir visiems žmonėms, kurie savo sunkiu darbu, iš-
mintimi, pasiaukojimu sukūrė tokią nuostabią lietu-
višką salelę ir pakvietė visus į būrį pasidžiaugti, pa-
bendrauti, pasisemti stiprybės.

Kokia gi šventė būtų be koncerto!? Šokių mokytojas
iš Lietuvos Edgaras Šnipaitis, kaip koks stebukladarys,
per dvi savaites šokti „bijančius“ stovyklautojus pavertė
profesionaliais tautinių šokių šokėjais, kurie nudžiugino
žiūrovus nuostabią šventę. Šoki lydėjo daina, dainą – šo-
kiai, o žiūrovai savo dėkingumą programos atlikėjams ir
jų vadovams rodė garsiais plojimais.

Šioje nuostabioje šventėje dalyvavo daug žmonių,
kurie nuoširdžiai džiaugėsi kiekviena buvimo minute.
Bet Putnamo pikniko senbuviai, kurie šią šventę lanko
jau daugelį metų, sunkiai atsidusdami lingavo galvas:
„Seniau čia susirinkdavo daugiau kaip 4,000 žmonių...
Dabar žmonės aptingę, viskam abejingi... jiems nei tik-
ėjimas, nei lietuviybė neberūpi...“

Skaudu matyti tautiečių abejingumą, skaityti apie iš-
tuštėjusias, uždaromas lietuviškas parapijas, bet... Nei
liūdesys, nei piktumas, nei gražūs prisiminimai neiš-
spręs šių dienų problemų. Džiaukimės ir rūpinkimės
tuo, ką turime šiandien. Ar prieš 25 metus kas nors galėjo
įsivaizduoti, kad Putnamo piknike dalyvaus oficialus
Lietuvos atstovas, sveikins visus susirinkusius Lietu-
vos vardu ir nuoširdžiai džiaugsis šventę? Ar kada nors
ankstesnieji pikniko lankytojai galėjo drįsti pasvajoti,
kad vienuolynė Mišias atnašaus kunigas iš Lietuvos, kad
stovyklose vaikus šokti/dainuoti mokins profesionalūs

mokytojai iš Lietuvos? Ar seselė Palmyra, sulaukusi net
šimto metų, bet tebedalijanti susirinkusiems savo šyp-
seną ir meilę, neįkvepia nepasiduoti? Ar visos Putnamo
seselės, niekada nepavargstančios (jaunyn ir jos neina)
melstis už mus, globoti mūsų vaikus Neringos stovykloje,
organizuoti pikniką... neįkvepia mūsų nenuleisti rankų?
Visa tai yra tikri stebuklai, už kuriuos turime būti labai
dėkingi! Ir nenuleidžiant beviltiškai rankų, rūpintis ryt-
diena. Tokių idealistų tarp mūsų dar yra – ne dešimt, ir
ne du šimtai.

Pikniko metu rinkosi lietuviškųjų mokyklų moky-
tojai, bendruomenių vadovai pasitarti, kaip geriau atlikti
savo misiją. Naujai išrinktas Šiaurės Amerikos Ateiti-
ninkų tarybos pirmininkas dr. Tomas Girnius, pakvietė
sendraugius padiskutuoti, kaip reikėtų atnaujinti Kris-
tute ateitininkų veiklą, nes daugelyje apylinkių ateiti-
ninkų veikla pasibaigė jų vaikams sulaukus pilnametys-
tės. Nors jiems ir nepavyko sukurti stebuklingo plano,
bet, manau, kad sendraugiai iš susirinkimo skirstėsi
dvasiškai sustiprėję, žinodami, kad tarp jų yra dvasiškai
gyvų, ateitininkų principams neabejingų bendraminčių.
Seselė Margarita džiaugėsi Neringoje stovyklaujančių
vaikų nuoširdžiu atvirumu gėriui, dvasingumui, lietu-
vybei... Seselė Ignė beveik visus stovyklautojus vadino
vardais ir buvo visos šventės siela.

Pasaulis, pasinaudodamas įvairiomis moderniško-
mis žiniasklaidos priemonėmis, labai agresyviai bando
pavergti žmogaus (ypač jauno) sielą. Kaip piktžolės (pik-
tos žolės), turinčios savyje daug energijos ir agresyvumo,
dirvoje greitai nustelbia glėžnus daržovių daigus, taip pa-
našiai blogos mintys/idėjos, išstumia iš žmogaus sielos
glėžnus gėrio daigus. Todėl nenuleiskime rankų, sėda-
mi/laistydami/saugodami dvasingumo ir lietuviybės sėk-
las savo vaikų, vaikaičių, tautiečių, kaimynų sielose.
Be abejonės, kad ne visos sėjamos sėklos sudygs; ne visos su-
dygs tuo pačiu metu, bet... atsiras sėklų, kurios sudygs ir
ateityje duos gausų derlių.

Lietuviškos jaunimo stovyklos yra geriausia vieta,
kurioje sėjamos gėrio, dvasingumo, tautiškumo, drau-
giškumo sėklos ir ugdomas gausus derlius. Lietuviš-
kose stovyklose užgimsta lietuviškos draugystės/meilės,
kuriančios pagrindus būsimų lietuviškų šeimų gi-
mimui. Stenkimės, kad kiekvienas mūsų apylinkės lie-
tuviukas patirtų stovyklavimo lietuviškoje stovykloje
džiaugsmą. Saugokime ir renkime lietuviškas stovyklas,
tai – visų mūsų turtas.

Ir dar. Padarykime „Putnamo lietuvių susiartinimo
šventę“ lietuviška meka, kurią kiekvienas Amerikos (ir
ne tik Šiaurės Amerikos) lietuvis privalo kasmet aplan-
kyti. Ir tai darydami mes visi tapsime stipresni, drau-
giškesni, laimingesni, vieningesni. Kaip geležis paaš-
trina geležį, taip lietuvis privalo padėti lietuviui dvasiš-
kai ir tautiškai tobulėti.

Stovyklavimas lietuviškoje stovykloje visiems teikia džiaugsmą, kai šlovinamas Dievas, skamba daina, sukasi poros.

Jono Dunčios nuotr.

Iš k.: Peter Abair, Simonas Šatūnas, Robert Coughlin.

Susitikimas su „Thermo Fisher Scientific“ kompanijos padalinių vadovais.

Bostone aptarta Lietuvos verslo misija

2013 m. liepos 26 d. laikinai LR ambasada JAV vadovaujantis ministras-patarijas Simonas Šatūnas apsilankė viename iš pasaulinės JAV bendrovės „Thermo Fisher Scientific“ padalinių – Kompetencijos centre Tewksbury – ir susitiko su Massachusetts valstijos biotechnologijų, sveikatos mokslų bei medicinos sektoriaus įmonės vienijančios didžiausios verslo tarybos „MassBio“ prezidentu Robert Coughlin bei šios tarybos Ekonominių ir Vyriausybinių reikalų direktoriumi Peter Abair.

Susitikimų metu LR diplomatas pristatė Lietuvos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai prioritetus bei svarbiausius ekonominio bendradarbiavimo renginius, įvyksiančius Lietuvoje, kurie galėtų sudominti JAV verslą. „Tikimės, kad prasidėję pokalbiai tarp JAV ir ES dėl naujos prekybos ir investicijų partnerystės (TTIP) dar labiau sustiprins transatlantinius ekonominius santykius ir atvers naujų galimybių plėstis jau dabar abiejose Atlanto pusėse, o taip pat ir Lietuvoje, investavusioms JAV įmonėms“, – sakė jis.

Lankydamasis „Thermo Fisher Scientific“ įmonėje ir susitikdamas su šios įmonės prezidentu cheminei analizei D. LeBanc, viceprezidentais analitinių instrumentų vystymui Lisa White bei Jim Neville, S. Šatūnas pasiūlydavo „Thermo Fisher Scientific“ sėkmingomis investicijomis Lietuvoje bei ragino ir toliau domėtis galimybėmis Lietuvoje, stiprinti bendradarbiavimą su vietos universitetais bei verslu, pažymėdamas, kad LR Vyriausybė itin remia mokslą, naujoves bei atradimus nukreiptas užsienio investicijas.

Pokalbio su „MassBio“ prezidentu R. Coughlin metu aptartas Lietuvos ir Bostono biotechnologijų bei sveikatos mokslų sektoriaus bendradarbiavimas. „Džiaugiamės tvirta ‘MassBio’ ir LR VŠĮ ‘Versli Lietuva’ partneryste ir tikimės, kad rugsėjo 16–20 d. Baltijos šalių biotechnologijų įmonių, mokslo įstaigų verslo misija į Bostoną atvers naujų galimybių Baltijos šalių verslui, leis Lietuvos įmonėms užmegzti naujus ryšius su JAV verslo įmonėmis. Massachusetts valstija ir Bostonas garsėja savo biotechnologijų sektoriumi, čia yra išsikūrę 9 iš 10 didžiausių pasaulinių biotechnologijų įmonių dideli padaliniai“, – sakė S. Šatūnas.

„MassBio“ – viena didžiausių biotechnologijų verslo asociacijų JAV, vienijanti apie 600 verslo ir mokslo subjektų.

Daugiau apie verslo misiją į Bostoną galima rasti šioje nuorofoje – <http://www.enterpriselithuania.com/en/events/trade-mission-to-boston-ma-usa-for-life-sciences-institutes-universities-and-companies>.

LR ambasados JAV info ir nuotr.

„PUTNAMO ŠVENTĖS“ VAIZDAI

Stovyklautojai koncertuoja gausiems žiūrovams.

Berniukų šokis „Mikita“.

Malonu matyti tautiškais drabužiais pasipuošusias lietuvaites.

Programos vadovė A. Lingertaitienė, seselė Ignė, kun. G. Keršys ir stovyklos vadovai.

Jono Dunčios nuotraukos

Vitalijos Dunčienės straipsnyje „Putnamo šventė – ateities kartoms“ (2013 m. liepos 25 d.) įsivėlė klaida. Vaikus giedoti Putnamo mišiose paruošė ne muzikos mokytojas Gintaras Vilčiauskas, o Rima Girnienė. Autorė atsiprašo už klaidą.